

I. SPRAWY POLSKIE.

Relacje korespondentów i doniesienia dzienników podkreślają ogromną wagę jaką St. Zjedn. przywiązuje do sprawy Polski. Korespondent dyplomatyczny "Timesa" donosi z Waszyngtonu, iż nie da się zaprzeczyć, że stosunki między St. Zjedn. a Zw. Sow. uległy zamięszeniu. Dla St. Zjednoczenia polskie stanowi kryterjum, stosunków amer.-sow. Aresztowanie 16 pol. polityków wywołało wśród największych nawet przyjaciół Sowietów w St. Zjedn. wielkie rozgoryczenie. Ros. próby wyjaśnienia sprawy nie zmieniły tego negatywnego wrażenia, które trwa nadal. Dziennik urzędowy stanu Illinois podaje tekst rezolucji uchwalonej przez sejm tego stanu. Po podkreśleniu obrazoburczego wkładu Polski w wojnę rezolucja stwierdza: Ten bohaterowski kraj został zmuszony do oddania części swego terytorjum. Wszystkie Zjednoczone narody powinny się skupić wokół Polski i doprowadzić do odzyskania jej ziem w granicach przedwojennych. Oświadczenie Stalina w sprawie aresztowanych przedstawicieli polskich nie wyczerpało wbrew zamierzonemu celowi, zagroźnienia. "Observer" donosi, że osobisty wysłannik prez. Troomana: Harry Hopkins ma oświadczyć Stalinowi, iż żadne wyjaśnienia nie usunęły złego wrażenia wywołanego aresztowaniem 16 pol. polityków. "Times" stwierdza, iż aresztowanie przywódców pol. przyczyniło się do pogłębienia sporu aliancko-sow. "Economist" konstatuje, że Stalin próbuje oddzielić sprawę aresztowanych polityków od kwestji utworzenia w Polsce nowego rządu. Rozróżnienie takie nie jest jednak możliwe, aresztowane zostały ogólnie szanowane osobistości jak viceprez. Jankowski. Aresztowanie stwarza precedens, w wyniku którego żaden poważny polityk pol. nie może zgłaszać swej kandydatury do rządu. Rosjanie zamknęli sami drzwi dla porozumienia, wymówka o kordonie sanitarnym jest chybiona, przeciwnie cały świat w następstwie metod dosi może nabrać przekonania o potrzebie takiego kordonu. Lord Vansittart ogłosił artykuł o stosunku aliantów do Zw. Sow.: "Stany Zjedn. i W. Bryt. dzielą się zgodnie, stanowisko Rosji budzi rozczarowanie. Na ustępstwie i ofiary aliantów np. w sprawie weta-Rosja odpowiedziała wyłączeniem Anglii z Europy środkowej i wschod., dowodem rzady polski i Austrii. Rosja nie chce wejść na drogę szczerości i rozumu polit., tylko własną politykę uważa za nieomylną. Rosji oddano 46% obszaru Polski, uważając, że wolność państwa jest ważniejsza od granic, to zawiódło, niema miejsca na dalsze ustępstwa w tej sprawie, czas okazać rozum polityczny, nie można stworzyć nowego świata ze starymi grzechami; władzy siły nad prawem. Trzest jest nową przestroga, jeszcze czas, trzeba się zastanowić." - Poseł demokratyczny do Izby Reprezentantów: Bradley oświadczył w Paryżu, że Polska zgodnie z Kartą Atlantycką winna sama utworzyć swój rząd niemierzony jej przez władze obce. Swym udziałem w wojnie, przelaną krwią Polskę zasłużyła na wolność. Rząd lubelski nie ma nic wspólnego z narodem." - Sloganem wielu pism amer. jest obecnie zapytanie: Co postanowiono w sprawie Zofii? - Zofia to dziewczyna polska wywieziona do Niemiec, nie mająca obecnie możliwości powrotu do kraju. Jest ona symbolem Polski. Co konferencja postanowiła w sprawie Zofii? - Trzeba coś radzić, aby Zofia mogła wrócić - oto nagłówki szeregu artykułów w prasie amer. - Odpowiedź PAP na oświadczenie Stalina podkreśla obok znanych faktów, że władze sow. przyrzekły 12 osobom z delegacji przewiezienie samolotem do Londynu 29. III - oraz, że na zapytanie v-prez. Jankowski otrzymał wyjątkowo, iż Komitet lubelski musi się podporządkować całkowicie zarządzeniom D-twa i Frontu białoruskiego. "New York Times" drukuje oświadczenie "Stowarzyszenia Kolumba" domagające się dopuszczenia na tereny Polski członków Kongresu amer., przedstawicieli prasy, dziennikarzy, reprezentantów Czern. Krzyża itp. - Tadeusz Bór-Komorowski objął funkcje Nacz. Wodza. W rozkazie Nr. 6. zwrócił się do podległych mu wojsk apelując o zachowanie zwartej, nierozdzielnej całości pod naczelnym kierownictwem Prez. Rzeczpospolitej. Gen. Anders ustępując z dąbrowskiego stanowiska zebrał się z wojskami, zapewnił je, że czeka je jeszcze droga daleka ale ta doprowadzi do: Nieumniejszonej Wolnej Ojczyzny! -

P. Mikołajczyk przybył do Londynu, w więzieniach Niem. spędził 3 lata. W Oświęcimiu przebywał 18 mies. nr. obozowy 64.223, ogolono jej głowę, kręćno chłostą, przeszła całą gabionną obozu. - Król Hiszpan złożył wizytę Prez. Rzeczypospolitej. - Prez. Trocki niepowiód Polaka Jana Ulińskiego członkiem komisji ustalającej granice Alaski.

II. SPRAWY NAJWAŻNIEJSZE.

Kongres Labour Party wycofał ministrów z rządu i powołał uchwałę, iż bez względu na wynik wyborów Partja Pracy nie będzie w przyszłości współpracować z konserwatystami. Skutkiem tego prem. Churchill utworzył nowy rząd, min. Eden objął ponownie tę rolę spraw zagran. Parlament zostanie rozwiązany 15.VI. wybory odbędą się 5.VII. - W pierwszej mowie wyborczej Churchill mówił o możliwości spotkania z Trockim i Stalinem przed wyborami w Anglii, o olbrzymich zezadaniach kontynentu europ. leżącego w gruzach, straszonego niepewnościami. Interesy Europy są żywo związane z naszymi, nie wolno nam odrzucić owoców zwycięstwa, a są nimi nie nowe zdobycze terenowe ani prawo poddania pod swą władzę całych narodów, lecz zastosowanie w praktyce wielkich zasad wolności, także polityke, które zapewni ludzkom wolność osobistą zgodnie z zasadami brytyjskiego jej pojmowania i będzie podstawą prawdziwego już pokoju Europy. Podobnie w ~~podobnie~~ do Kołotowa z okazji rocznicy paktu przyjaźni ang.-sow. z r. 1941. min. Eden podkreślił: " Obecnie znajdujemy się w powojennej fazie, w której stosownie do naszej umowy zgodziliśmy się na ścisłą i przyjazną współpracę nie dążąc do jakichkolwiek terytorjalnych

zdobyczy dla siebie samych i wstrzymując się od ingerencji w sprawy wewnętrzne innych państw." - Prez. Truman wysłał swych osobistych przedstawicieli: Harry Hopkinsa do Stalina, Daviesa, b. am. w Moskwie do Londynu. - Maja oni omówić spotkanie szefów trzech mocarstw oraz najbardziej palące zagadnienie przyszłości Niemiec, Austrii, sprawę Polski i Trjestu. - Gen. Churchill / syn premiera / przesłał rząd Dönitzera i cały niem. sztab gener. w Flensburgu. - Marsz. Aleksander w 2 proklamacjach do narodu austriackiego oznajmił utworzenie zarządu dla części Austrii okupowanej przez aliantów oraz podkreślił konieczność dokładnego rozdziału stref okupacyjnych amer., ang., franc., i sow. w Austrii. - Nadzieje na rychłe załatwienie sprawy Trjestu okazały się przedwczesne. Marsz. Tito wysłał drugą notę do aliantów. - Konferencja w S. Francisco zakończy się przypuszczalnie 2.VI.br. - Napiecie wywołane wkroczeniem wojsk franc. do Syrii trwa nadal. Anglia stara się oddziaływać na obydwie strony w duchu porozumienia. Ze strony francuskiej przedstawia się tę sprawę jako zwykłe nieporozumienie, wywołane zmianą garnizonu franc. - Egipt popiera stanowisko rządu syryjskiego. Do miast syryjskich ciągną liczne grupy Beduinów.

III. DALEKI WSCHOD.

Wojna z Japonją przybiera gwałtownie na intensywności. W dwóch dniach zostało na Tokio zrzuconych 9000 ton bomb głównie zapalających przy wietrze 110 km. na godz., pożar objął prawie całe miasto, prawie całe cesarskie częściowo zniszczone. Premier Suzuki oświadczył, iż niema już mowy o odbudowaniu stolicy. Jeden z dowódców alianckich oznajmił, że wkrótce na Japonję zostanie zrzucony ładunek bomb większy 2 1/2 krotnie większy od zrzuconego na Niemcy w ostatnich 12 mies. - Premier Churchill oświadczył, że wojna z Japonją skończy się prędzej, niż jest to oczekiwane. - Na Filipinach Japonczycy stracili dotąd 378 tys. ludzi, Amerykanie 43 tys. - W 12 mies. koźle podwodne alianców zatopiły 2 miliony ton floty japońskiej.

FUNDUSZ PRASOWY / w rublach / Staniskawa - 110. - Wanda - 50. - Zero - 100. - Kalina - 50. -